

WOJEWÓDZKI SĄD ADMINISTRACYJNY
W BYDGOSZCZY

INFORMACJA O DZIAŁALNOŚCI
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Bydgoszczy w roku 2017

Do użytku wewnętrznego

Bydgoszcz, styczeń 2018 rok

SPIS TREŚCI

	Strona
ROZDZIAŁ I ZAGADNIENIA OGÓLNE	
1. Obsada osobowa	4
2. Wpływ spraw i wyniki postępowania	5
ROZDZIAŁ II WYBRANE PROBLEMY ORZECZNICTWA	
1. Sprawy z zakresu zobowiązań podatkowych i finansów publicznych	
1. 1. Interpretacja indywidualna w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych	9
1. 2. Interpretacja indywidualna w zakresie podatku od towarów i usług	11
1. 3. Podatek od towarów i usług	14
1. 4. Interpretacja indywidualna w zakresie podatku od nieruchomości	15
1. 5. Podatek od nieruchomości	16
1. 6. Nieważność uchwały w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego szpitala	18
2. Sprawy ogólnoadministracyjne	
2. 1. Wygaśnięcie mandatu radnego	18
2. 2. Nakaz przyłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej	20
2. 3. Udostępnienie informacji publicznej	21
2. 4. Rozgraniczenie nieruchomości	22
2. 5. Propozycja zatrudnienia w ramach korpusu służby cywilnej	23
ROZDZIAŁ III WYMIERZONE GRZYWNY	26
ROZDZIAŁ IV POSTĘPOWANIE MEDIACYJNE I UPROSZCZONE	30
ROZDZIAŁ V PRAWO POMOCY	30
ROZDZIAŁ VI POZAORZECZNICZA DZIAŁALNOŚĆ SĄDU	
1. Narady	31
2. Konferencje, sympozja i seminaria naukowe	32
3. Wydział Informacji Sądowej	33
ROZDZIAŁ VII DANE TELEADRESOWE	34
ROZDZIAŁ VIII TABELE	
1. Ruch spraw w WSA w Bydgoszczy w 2017 r.	37

2. Wpływ skarg na akty i czynności według rodzajów spraw	38
3. Wpływ skarg na bezczynność organów administracji według rodzajów spraw	40
4. Inne niż wykazane w dziale 1 i 2 sprawy rozpatrywane na podstawie przepisów Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, a w tym między innymi dla wpisywania wniosków o przyznanie prawa pomocy składanych przed wpłynięciem skargi	41
5. Terminowość załatwiania spraw	41
6. Wpływ skarg kasacyjnych	42
7. Sprawy zawieszono	42
8. Wpływ i sposób załatwienia skarg na akty i czynności poszczególnych organów	43

ROZDZIAŁ I

ZAGADNIENIA OGÓLNE

1. Obsada osobowa

W Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Bydgoszczy na koniec okresu sprawozdawczego orzekło 16 sędziów i asesor sądowy.

Struktura Sądu obejmującego swą właściwością teren województwa kujawsko – pomorskiego opierała się niezmiennie na pracy dwóch wydziałów orzeczniczych oraz wydziału informacji sądowej.

W Wydziale I, który zajmował się sprawami: zobowiązań podatkowych, ubezpieczeń majątkowych, ceł, cen, spraw kapitałowych i bankowości oraz finansów publicznych orzekali: sędzia NSA Zdzisław Pietrasik – Prezes Sądu i Przewodniczący Wydziału, sędzia WSA Jarosław Szulc – Zastępca Przewodniczącego Wydziału, sędzia WSA Teresa Liwacz – Przewodnicząca Wydziału Informacji Sądowej, sędzia WSA Halina Adamczewska – Wasilewicz, sędzia WSA dr Leszek Kleczkowski, sędzia WSA Ewa Kruppik – Świetlicka, sędzia WSA Mirella Łent, sędzia WSA Urszula Wiśniewska.

W Wydziale II, do którego trafiały pozostałe sprawy z zakresu właściwości Sądu orzekali: sędzia WSA Leszek Tyliński – Wiceprezes Sądu i Przewodniczący Wydziału, sędzia WSA Elżbieta Piechowiak – Zastępca Przewodniczącego Wydziału, sędzia WSA Jerzy Bortkiewicz, sędzia WSA Joanna Brzezińska, sędzia WSA Anna Klotz, sędzia WSA Renata Owczarzak, sędzia WSA Grzegorz Saniewski, sędzia WSA Jarosław Wichrowski i asesor sądowy Katarzyna Korycka.

Z dniem 1 marca 2017 r. w stan spoczynku przeszedł sędzia WSA Wojciech Jarzembski. W dniu 29 czerwca 2017 r. sędzia Izabela Najda-Ossowska otrzymała nominację na sędziego NSA. W dniu 15 listopada Katarzyna Korycka otrzymała nominację na asesora sądowego.

Podobnie jak w roku wcześniejszym w Sądzie zatrudnionych było dwóch referendarzy zajmujących stanowiska w poszczególnych wydziałach orzeczniczych. Referendarze orzekali w sprawach z zakresu prawa pomocy oraz wykonywali inne bieżące czynności zlecone przez Przewodniczących Wydziałów.

2. Wpływ spraw i wyniki postępowania

W 2017 roku odnotowano wpływ 2749 skarg w ramach postępowania sądowoadministracyjnego, z czego 2561 skarg wpisano do repertorium SA. W 140 sprawach przedmiotem była bezczynność organów. W repertorium SO zarejestrowano w tym czasie 48 spraw.

Najwięcej skarg wniosły osoby fizyczne – 1999 tj. 73 % ogólnej liczby skarg. Osoby prawne i inne jednostki organizacyjne wniosły 646 skargi, tj. 23 % ogólnej liczby skarg. W 23 sprawach skarżącymi były organizacje społeczne. Prokurator jako strona skarżąca wystąpił w 101 sprawach.

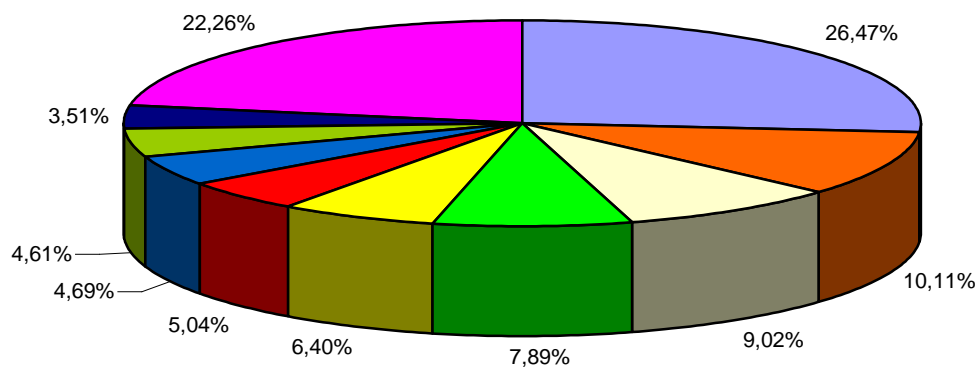
Większość złożonych w 2017 r. skarg na akty i czynności stanowiły skargi z zakresu:

- podatków i innych świadczeń pieniężnych – 678,
- ceł – 259,
- pomocy społecznej – 231,
- działalności gospodarczej – 202,
- budownictwa – 164,
- środków publicznych – 129,
- subwencji unijnych – 120,
- wywłaszczenia i zwrotu nieruchomości – 118,
- zagospodarowania przestrzennego – 90.

Biorąc pod uwagę okres wcześniejszy należy zauważyć, iż struktura wpływu skarg danej kategorii pozostała w zasadzie niezmienna. Nadal przeważały sprawy z zakresu podatków, ceł, pomocy społecznej, działalności gospodarczej, budownictwa, środków publicznych.

Udział procentowy skarg na akty i czynności z danego zakresu (symbolu) w ogólnym wpływie skarg zarejestrowanych w repertorium SA w 2017 roku obrazuje dalszy wykres.

Udział spraw z danego zakresu (symbolu) w ogólnym wpływie skarg do WSA w Bydgoszczy w 2017 r.

- 611 - podatki i inne świadczenia pieniężne
- 630 - cła
- 632 - pomoc społeczna
- 604 - działalność gospodarcza
- 601 - budownictwo
- 653 - środki publiczne
- 655 - subwencje unijne
- 618 - wywłaszczenie i zwrot nieruchomości
- 615 - zagospodarowanie przestrzenne
- pozostałe

W sprawach skarg na bezczynność odnotowano największy wpływ w następujących dziedzinach:

- informacja publiczna i prawo prasowe – 82,
- budownictwo – 12,
- sprawy nie objęte symbolami podstawowymi – 9,
- stosunki pracy i stosunki służbowe – 8,
- drogi publiczne – 6.

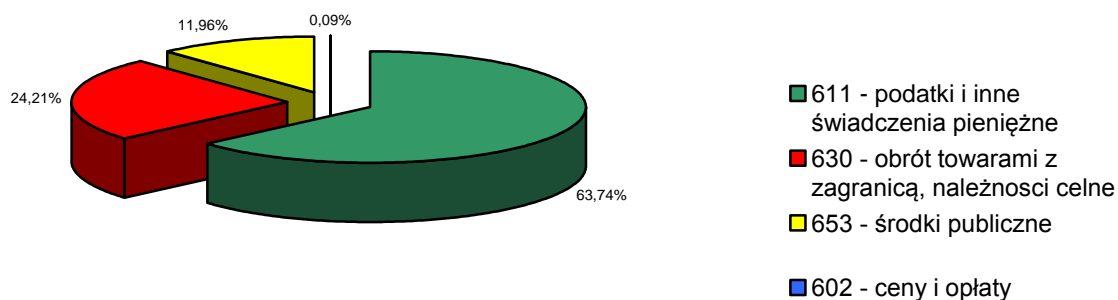
Poziom wpływ skarg na przestrzeni kilku ostatnich lat przedstawia poniższa tabela.

Rok	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Wpływ	2192	2725	2634	2678	3247	2997	2799	2691	2749

W 2017 roku w porównaniu do roku poprzedniego wniesiono 46 skarg SA więcej, podobnie SAB (różnica 1). Dane dotyczące spraw rejestrowanych pod sygnaturami SO, biorąc pod uwagę dane statystyczne z 2016 r. wskazują na wzrost wpływu o 11 spraw.

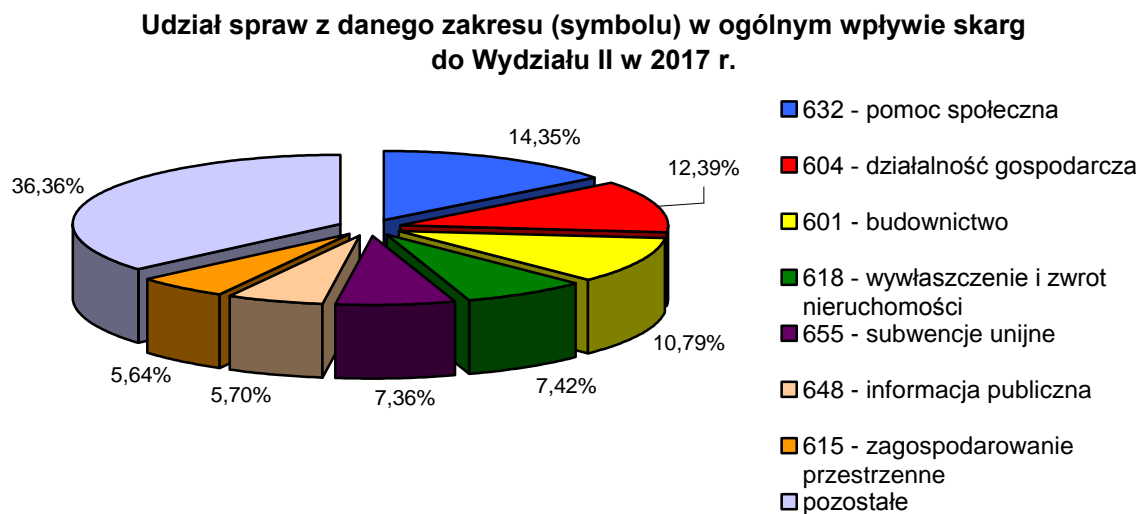
Do Wydziału I w 2017 r. wpłynęło łącznie 1070 spraw (SA i SAB). Na ogólną liczbę składanych skarg składały się: sprawy z zakresu podatków i świadczeń pieniężnych - 682, ceł – 259, środków publicznych – 128, cen i opłat – 1. Stosunek procentowy powyższych danych został zilustrowany w poniższym wykresie.

Udział spraw z danego zakresu (symbolu) w ogólnym wpływie skarg do Wydziału I w 2017 r.

W Wydziale II Sądu na ogólną liczbę 1631 złożonych w 2017 roku skarg (SA i SAB) składały się między innymi sprawy z zakresu: pomocy społecznej – 234, działalności gospodarczej – 202, budownictwa – 176, wywłaszczenia i zwrotu nieruchomości – 121, subwencji unijnych i funduszy strukturalnych – 120, informacji publicznej – 93.

Udział poszczególnych kategorii spraw w ogólnym wpływie II Wydziału przedstawia poniższy diagram.

W roku 2017 załatwionych zostało ogółem 2659 skarg (w roku 2016 – 2656 skarg). Wskaźnik pozostałości na koniec 2017 r. (pozostałość - 921 dzielona przez średni miesięczny wpływ skarg - około 229) wyniósł w przybliżeniu 4 %.

Na ogólną liczbę załatwień w omawianym okresie, składało się 2475 spraw zarejestrowanych w repertorium SA oraz 134 spraw odnotowanych w repertorium SAB. W tym samym czasie załatwiono 50 spraw SO. Na koniec 2017 r. pozostało do załatwienia 877 skarg SA, 32 spraw SAB oraz 12 sprawy SO.

Szczegółowe dane liczbowe dotyczące załatwienia skarg w 2017 r. zawarto w tabelach, załączonych w części końcowej opracowania.

W 2017 roku pełnomocnicy organów administracji zgłosili udział w 531 sprawach. Z kolei udział adwokatów jako pełnomocników skarżących i pełnomocników postępowania miał miejsce w 148 sprawach. Radcowie prawni jako pełnomocnicy skarżących i uczestników postępowania wystąpili w 461 sprawach, natomiast doradcy podatkowi reprezentowali skarżących i uczestników postępowania w 132 sprawach. Prokuratorzy zgłosili swój udział w 124 rozstrzygniętych sprawach.

ROZDZIAŁ II

WYBRANE PROBLEMY ORZECZNICTWA

1. Sprawy z zakresu zobowiązań podatkowych i finansów publicznych

1. 1. Interpretacja indywidualna w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych

- W sprawie o sygn. **I SA/Bd 808/17** uchylając interpretację indywidualną Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej w przedmiocie podatku dochodowego od osób prawnych Sąd rozważał zagadnienie dotyczące wystąpienia różnic kursowych z tytułu udzielanych pożyczek w walutach obcych, w kontekście powstania przychodu i kosztów uzyskania przychodu.

Podmiot skarżący zadał pytanie, czy opisane we wniosku różnice kursowe powstałe na rachunku walutowym z tytułu transakcji udzielania pożyczek stanowią koszt podatkowy (w przypadku ujemnych różnic kursowych) lub przychód (w przypadku dodatnich różnic kursowych). Strona wnosila o potwierdzenie stanowiska, że w podanym stanie faktycznym prawidłowo rozpoznaje powstanie różnic kursowych zarówno od znajdujących się na rachunku walutowym posiadanych w walucie obcej własnych środków pieniężnych, przeznaczonych na udzielenie pożyczek (art. 15 a ust. 2 pkt 3 i ust. 3 pkt 3 u.p.d.o.p.) jak i związanych z samymi transakcjami udzielania pożyczek (art. 15 a ust. 2 pkt 4 i 5 oraz ust. 3 pkt 4 i 5 u.p.d.o.p.).

Organ w wydanej interpretacji odniósł się jedynie do ostatniego zagadnienia, podając, że przytoczone w interpretacji przepisy wyraźnie wiążą moment ustalania różnic kursowych po stronie pożyczkodawcy z tytułu udzielonej pożyczki z dniem otrzymania spłaty pożyczki lub odpowiednio kapitałowych rat. Ponieważ z przedstawionego przez wnioskodawcę stanu faktycznego wynika, że udzielone przez niego pożyczki nie są jeszcze spłacane, w związku z tym nie powstały u wnioskodawcy różnice kursowe, a tym samym nie może zaliczyć ich do przychodu czy do kosztów uzyskania przychodu z tytułu ich udzielenia. Jednocześnie organ nie poddał analizie zagadnienia, czy na gruncie przedstawionego stanu faktycznego mogą powstać inne różnice kursowe od środków własnych (art. 15a ust. 2 pkt 3 i ust. 3 pkt 3 omawianej ustawy), uzasadniając to zakresem złożonego przez Spółkę wniosku.

Zdaniem Sądu wydana interpretacja nie zawierała kompleksowej oceny stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny jak również wskazania prawidłowego stanowiska w sygnalizowanych, budzących wątpliwości kwestiach prawnych, a zatem naruszała wskazane w skardze przepisy art. 14c § 1 i § 2 oraz art. 121 § 1 O.p. **Sąd**

wskazał, iż nieprecyzyjność zadanego pytania czy lakoniczność stanowiska wnioskodawcy, nie powinna skutkować brakiem odniesienia się do sygnalizowanych problemów prawnopodatkowych, w sytuacji, gdy organ decyduje się udzielić interpretacji indywidualnej na wniosek podatnika, nie wzywając go jednocześnie do sprecyzowania podniesionych we wniosku zagadnień, do czego jest uprawniony na mocy art. 169 § 1 w zw. z art. 14h O.p.

Kolejną kwestią, na którą Sąd zwrócił uwagę, była nieadekwatność oceny przez DKIS stanowiska skarżącego podmiotu w konfrontacji z uzasadnieniem stanowiska organu. Zakładając bowiem, że organ ma rację, a ze względu na zakres wniosku należało go rozpoznać, tak jak uczynił to organ, wyłącznie w oparciu o przepis art. 15 a ust. 2 pkt 4 i 5 oraz ust. 3 pkt 4 i 5 u.p.d.o.p. Przyjmując takie założenie, stanowisko skarżącego w tak zawężonej kwestii organ mógł uznać za prawidłowe. Istota stanowiska DKIS sprowadzała się bowiem do konkluzji, że skoro powyższe przepisy wiążą moment ustalania różnic kursowych po stronie pożyczkodawcy z tytułu udzielonej pożyczki z dniem otrzymania spłaty pożyczki, a nie są one jeszcze spłacane, to różnice kursowe nie powstały.

Innego uzasadnienia wadliwości stanowiska skarżącego organ nie przedstawił. Wobec tego, stanowisko organu w kwestii rozpoznawanego zagadnienia jest zbieżne z wyrażonym przez skarżącego, która odnośnie tego zagadnienia wskazała, że „w przypadku spłaty pożyczki w walucie obcej powstaną zrealizowane, podatkowe różnice kursowe między kursem średnim NBP z dnia poprzedzającego dzień spłaty a kursem średnim NBP z dnia poprzedzającego dzień udzielenia pożyczki”.

W takim wypadku Sąd uznał że, przy zbieżności stanowisk skarżącej i organu, uznanie przez DKIS stanowiska strony za nieprawidłowe, jest wewnątrznie sprzeczne.

Orzeczenie nie jest prawomocne.

- Uchylając zaskarżoną interpretację indywidualną Ministra Rozwoju i Finansów w przedmiocie podatku dochodowego od osób prawnych w sprawie **I SA/Bd 164/17** Sąd rozstrzygał zagadnienie sporne, czy połączenie skarżącej spółki ze spółką osobową, które nastąpi w trybie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h., skutkujące przejęciem majątku spółki osobowej, będzie wiązało się z powstaniem po stronie wnioskodawcy przychodu podatkowego na gruncie ustawy o CIT.

Sąd w niniejszej sprawie skonstatował, że przejęcie majątku spółki osobowej przez spółkę kapitałową, którego następstwem jest wydanie udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym spółki kapitałowej wywołuje analogiczne konsekwencje dla celów podatkowych

jak objęcie udziałów w spółce przejmującej w zamian za wkład niepieniężny (tj. aport) w postaci przedsiębiorstwa, wniesiony do tej spółki kapitałowej. W obu przypadkach spółka przejmująca uzyskuje niepieniężne wartości majątkowe przeznaczone na podwyższenie kapitału własnego (zakładowego lub zapasowego), w zamian za które wydaje udziały w tym kapitale zakładowym.

Składniki otrzymane na powiększenie kapitałów własnych nie są przychodem spółki, stanowią bowiem część jej pasywów. Ewidencja operacji związanych z rejestracją kapitału założycielskiego w spółce, należnymi wpłatami na poczet kapitału oraz jego pokryciem w formie pieniężnej lub rzeczowej odbywa się na kontach bilansowych i nie ma wpływu na wynik finansowy podmiotu.

Nie ma przy tym znaczenia, że przejęty w wyniku połączenia majątek przewyższy wartość nominalną wydanych udziałów, i częściowo przekazany zostanie na kapitał zapasowy. Ewentualna nadwyżka wartości majątku przejmowanego ponad wartość nominalną udziałów przyznanych wspólnikom spółki osobowej, odniesiona na kapitał zapasowy spółki przejmującej, czyli tzw. agio, nie stanowi przychodu dla spółki kapitałowej. Stanowi o tym art. 12 ust. 4 pkt 11 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, z którego treści wynika, że do przychodów nie zalicza się dopłat wnoszonych do spółki, jeżeli ich wniesienie następuje w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach, a także kwot i wartości stanowiących nadwyżkę ponad wartość nominalną udziałów, otrzymanych przy ich wydaniu i przekazanych na kapitał zapasowy, oraz w spółdzielniach i ich związkach - wartości wpisowego, przeznaczonych na fundusz zasobowy.

Wobec tego, **podatkowe konsekwencje połączenia spółki kapitałowej ze spółką osobową należy ustalać w oparciu o art. 12 ust. 4 pkt 4 oraz art. 12 ust. 4 pkt 11 u.p.d.p., których istotą jest brak opodatkowania kapitałów własnych spółki posiadającej osobowość prawną.**

Orzeczenie nie jest prawomocne.

1. 2. Interpretacja indywidualna w zakresie podatku od towarów i usług

- Uchylając zaskarżoną przez gminę interpretację Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej w przedmiocie podatku od towarów i usług w sprawie **I SA/Bd 842/17** Sąd rozstrzygnął sporne zagadnienie dotyczące możliwości zastosowania przez gminę innego sposobu obliczania prewspółczynnika (odpowiadającego specyficie wykonywanych przez gminę czynności i dokonywanych nabyć), niż wymieniona w Rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie sposobu określenia zakresu wykorzystywania

nabywanych towarów i usług do celów działalności gospodarczej w przypadku niektórych podatników (Dz. U. z 2015 r., poz. 2193).

W powyższej sprawie gmina wskazała, że planuje poniesienie w przyszłości wydatków na realizację inwestycji w infrastrukturę wodnokanalizacyjną. Realizacja inwestycji ma na celu zwiększenie ilości produkowanej wody, poprawę jej jakości oraz warunków zasilania sieci odbiorczej w wodę. Środki trwale wytworzone, przebudowane i wyremontowane w ramach inwestycji pozostaną majątkiem gminy. Gmina obecnie samodzielnie wykorzystuje infrastrukturę wodnokanalizacyjną do pobierania wody, jej uzdatniania i dostarczania do odbiorców. Z tego tytułu uzyskuje przychody z odpłatnej sprzedaży usług na rzecz podmiotów trzecich tj. mieszkańców gminy oraz osób prowadzących działalność gospodarczą, na podstawie zawartych umów cywilnoprawnych. W związku ze świadczeniem usług opodatkowanych VAT gmina odpowiednio rozlicza należny podatek w składanych deklaracjach VAT-7. Jednocześnie gmina podkreśliła, iż przy wykorzystaniu infrastruktury będącej przedmiotem Inwestycji woda jest i będzie dostarczana także do budynku urzędu gminy oraz jednostek budżetowych gminy, a więc w ramach potrzeb własnych gminy. Po zakończeniu inwestycji gmina w dalszym ciągu będzie kontynuowała działalność z wykorzystaniem Inwestycji w opisany powyżej sposób.

W kontekście powyższego przedmiotem interpretacji organu była między innymi kwestia czy gmina będzie mogła zastosować sposób inny, niż wymienione w Rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2015 r. sposób obliczania prewspółczynnika, odpowiadający specyfice wykonywanych przez gminę czynności i dokonywanych nabyć, tj. obliczony w oparciu o udział rocznej ilości wody dostarczonej do podmiotów trzecich w ogólnej ilości wody dostarczonej do Urzędu Gminy i jednostek organizacyjnych Gminy oraz do podmiotów trzecich.

Według gminy, metoda obliczenia prewspółczynnika najbardziej odpowiadająca specyfice wykonywanych przez nią czynności i dokonywanych nabyć w zakresie gospodarki wodnokanalizacyjnej winna być obliczona w oparciu o udział rocznej ilości wody dostarczonej do podmiotów trzecich tj. mieszkańców oraz osób prowadzących działalność gospodarczą (z tytułu których to usług gmina opodatkowuje VAT wykonywane przez siebie czynności) w ogólnej ilości wody dostarczonej do podmiotów trzecich oraz do urzędu gminy i jednostek organizacyjnych gminy. Wskazała, że co do zasady, ilość wody dostarczanej i odbieranej z poszczególnych lokalizacji mierzona jest przy zastosowaniu wodomierzy i liczników. Podała również, że w zakresie tej działalności dostawa wody do urzędu gminy oraz jednostek organizacyjnych gminy ma niewielki udział. Ilość wody dostarczanej do

podmiotów trzecich może bowiem stanowić ponad 95% w ilości wody dostarczanej przez gminę w ogóle. Z kolei prewspółczynnik wyliczany dla urzędu gminy w oparciu o regulacje wynikające z Rozporządzenia może nie przekraczać w praktyce 10%. Dlatego, w ocenie Gminy, proporcja wyliczona w oparciu o obiektywnie ustaloną ilość dostarczanej wody, na podstawie której ustalane byłoby prawo Gminy do odliczenia podatku naliczonego z tytułu realizacji Inwestycji, najbardziej odpowiada specyfice działalności Gminy i dokonywanych przez nią nabyć. Określenie częściowego prawa do odliczenia podatku naliczonego z tytułu realizacji Inwestycji w oparciu o prewspółczynnik określany według metody wynikającej z Rozporządzenia (tak ustalany prewspółczynnik dla urzędu obsługującego jednostkę samorządu terytorialnego często nie przekracza 10%) nie odzwierciedla obiektywnie specyfiki działalności gospodarczej Gminy (zakresu wykonywanej działalności kanalizacyjnej) i dokonywanych przez nią nabyć.

W ocenie Sądu orzekającego, zastosowanie metody wskazanej przez Gminę, w powiązaniu z przedstawioną argumentacją, było miarodajne i prawidłowe z perspektywy przepisów art. 86 ust. 2a, ust. 2b i ust. 2h ustawy o VAT.

Przyjmując zatem, że sposób określenia proporcji (prewspółczynnika) powinien najbardziej odpowiadać specyfice wykonywanej przez podatnika działalności i dokonywanych przez niego nabyć, a jednocześnie podatnik, dla którego sposób określenia proporcji wskazują przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2015 r. ma możliwość zastosowania innego, bardziej reprezentatywnego sposobu określenia proporcji, aniżeli wskazany w tym rozporządzeniu. Nie można zaakceptować stanowiska organu, że wnioskodawca winien zastosować metodę określania proporcji wskazaną w ww. rozporządzeniu, jako właściwą i najbardziej odpowiadającą specyfice jego działalności.

Orzeczenie nie jest prawomocne.

- Badając interpretację indywidualną Ministra Rozwoju i Finansów w przedmiocie podatku od towarów i usług w sprawie o sygn. **I SA/Bd 332/17** Sąd uznał skargę skarżącej gminy.

Sednem sporu w sprawie, było zagadnienie, czy wykonywanie przez gminę za pomocą utworzonej powiatowej jednostki budżetowej – domu pomocy społecznej, świadczenia kompleksowej pomocy społecznej, w skład którego wchodzi w szczególności zapewnienie wyżywienia i noclegu dla osób uprawnionych na podstawie decyzji administracyjnej oraz otrzymywanie z tego tytułu opłat, podlega opodatkowaniu podatkiem VAT.

Zdaniem Sądu, w rozpoznawanej sprawie, spełnione były przesłanki określone w art. 15 ust. 6 ustawy o VAT. Skarżąca gmina działała bowiem jako podmiot prawa publicznego – jednostka samorządu terytorialnego, w celu sprawowania władzy publicznej – realizacji nałożonych przepisami prawa zadań z zakresu pomocy społecznej, która nie ma charakteru działalności gospodarczej i nie prowadziła do zakłócenia zasad konkurencji. **W rezultacie, wykonywane przez DPS w ramach realizacji zadań ustawowych świadczenia pomocy społecznej, nie podlegają opodatkowaniu VAT.**

Orzeczenie nie jest prawomocne.

1. 3. Podatek od towarów i usług

Uchylając na decyzję dyrektora izby skarbowej w przedmiocie podatku od towarów i usług, w sprawie **I SA/Bd 69/17** Sąd rozstrzygnął między innymi, czy w stanie prawnym obowiązującym przed 1 października 2016 r. jednostka samorządu terytorialnego, która w związku z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 29 września 2015 r. sygn., sygn. C-276/14, chcąc zrealizować prawo określone w art. 86 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2017 r. poz. 1221 j. t.) do odliczenia podatku naliczonego z faktur zakupowych związanych z realizacją inwestycji, które zostały przekazane nieodpłatnie jednostce budżetowej, zobowiązana jest dokonać korekt rozliczeń podatku łącznie wszystkich swych jednostek organizacyjnych i jednostki samorządu terytorialnego.

Powołując się na wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) z dnia 29 września 2015 r. jaki zapadł w sprawie C-276/14 Gmina Wrocław przeciwko Ministrowi Finansów oraz uchwałę Naczelnego Sąd Administracyjny podjętą w dniu 26 października 2015 r. o sygnaturze akt I FSP 4/15 skarżąca gmina uważała, że przysługuje jej prawo do odliczenia podatku naliczonego ze wskazanych faktur zakupowych, związanego z wydatkami inwestycyjnymi, poniesionymi na budowę międzyosiedlowego basenu miejskiego, w skład którego wchodzi również lodowisko, które wykorzystywane są do czynności podlegających opodatkowaniu VAT przez jednostkę budżetową utworzoną przez gminę.

W ocenie składu orzekającego powyższe stanowisko było prawidłowe, co oznaczało że to gminie, jako podatnikowi VAT przysługuje prawo do odliczenia kwot podatku naliczonego od wydatków inwestycyjnych, związanych z budową basenu i lodowiska, wykorzystywanych przez gminną jednostkę budżetową do świadczenia usług opodatkowanych VAT. W istocie rzeczy bowiem, jak zasadnie przyjął to NSA w uchwale z 26 października 2015 r., sygn. akt I FPS 4/15, to gmina bezpośrednio świadczy usługi opodatkowane, związane z realizacją jej zadań własnych, które w ramach wewnętrznej

organizacji zostały jedynie przekazane do wykonania jednostce budżetowej. Brak jest normatywnych podstaw, do uzależniania skorzystania z tego prawa, od obowiązku uprzedniego przyjęcia modelu scentralizowanego rozliczenia, obejmującego wszystkie jednostki organizacyjne gminy, a takiej podstawy nie mógł stanowić wspomniany w decyzji organu odwoławczego Komunikat Ministra Finansów z dnia 29 października 2015 r., w którym poinformowało, że gminne zakłady budżetowe objęte zostaną planowanym, obowiązkowym „scentralizowaniem” rozliczeń w podatku VAT.

Nie ulegało wątpliwości zdaniem Sądu, że to gmina była i jest podatnikiem VAT, to Gmina jako podatnik poniosła nakłady na nabycie usług niezbędnych do realizacji inwestycji, której finalny produkt służy wykonywaniu czynności opodatkowanych. Wobec tego, odliczenie podatku naliczonego wykazanego w fakturach zakupowych przysługuje gminie, a nie jej jednostce organizacyjnej. **Jeśli podatnikiem jest gmina, a nie gminna jednostka budżetowa, to gmina ma prawo do odliczenia podatku naliczonego z faktur zakupowych związanych z realizacją inwestycji, które zostały następnie przekazane do gminnej jednostki budżetowej i są przez tę jednostkę wykorzystywane do sprzedaży opodatkowanej, tj. świadczenia usług podlegających opodatkowaniu VAT. W takim wypadku, przekazanie inwestycji pomiędzy gminą a gminną jednostką budżetową następuje w ramach struktury wewnętrznej tego samego podatnika VAT, a zatem zakup i czynność opodatkowana jest wykonywana przez tego samego podatnika, a nie przez odrębnych podatników VAT.**

Orzeczenie nie jest prawomocne.

1. 4. Interpretacja indywidualna w zakresie podatku od nieruchomości

Oddalając skargę w sprawie o sygn. **I SA/Bd 866/16** Sąd potwierdził prawidłowość interpretacji indywidualnej burmistrza miasta i gminy w przedmiocie podatku od nieruchomości.

W powyższej sprawie zagadnienie sporne dotyczyło kwestii, czy w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 961), w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2017 r. za budowlę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych należy uważać wyłącznie elementy budowlane elektrowni wiatrowej, czy także urządzenia techniczne wchodzące w jej skład.

Stan prawny w tym względzie uległ zmianie w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Ustawa ta zawiera

definicję elektrowni wiatrowej. W myśl art. 2 pkt 1 u.i.e.w. elektrownia wiatrowa oznacza budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składającą się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478 i 2365). Natomiast elementy techniczne to wirnik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu (art. 2 pkt 2 u.i.e.w.).

Poza tym w ustawie dokonano zmiany treści wyliczenia budowli zawartego w art. 3 pkt 3 u.p.b. Przepis ten obecnie stanowi, że przez budowlę należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: „obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty (...), a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową”. Zmiana polega więc na usunięciu zwrotu „elektrowni wiatrowych” z fragmentu, który brzmiał: „a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń)”.

Następną zmianą jest dodanie pkt 5b w art. 82 ust. 3 u.p.b., w którym to przepisie użyto zwrotu „elektrowni wiatrowych”, odsyłając w zakresie jego rozumienia do definicji zawartej w art. 2 pkt 1 u.i.e.w. Jednocześnie w załączniku do u.p.b., określającego kategorie obiektów budowlanych, dodano kategorię XXIX – wolno stojące kominy i maszty oraz elektrownie wiatrowe.

Nadto w art. 17 u.i.e.w. postanowiono, że „od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się i pobiera się zgodnie z przepisami obowiązującymi przed wejściem w życie ustawy”. Ustawa ta weszła w życie z dniem 16 lipca 2016 r.

W świetle powyższych regulacji Sąd podzielił stanowisko organu podatkowego, że **na budowlę składają się zarówno elementy budowlane, jak i niebudowlane elektrowni wiatrowej.**

Orzeczenie nie jest prawomocne.

1. 5. Podatek od nieruchomości

Orzekając o prawidłowości decyzji w przedmiocie podatku od nieruchomości w sprawie **I SA/Bd 877/16**, Sąd uznał za błędne stanowisko skarżącej spółki.

Spółka kwestionowała określenie podatku od nieruchomości uważając, że niezasadne jest odwołanie się do rejestru gruntów, gdyż grunt powinien podlegać opodatkowaniu podatkiem rolnym. Ponadto nie zgadzała się z opodatkowaniem gruntów oznaczonych jako drogi.

Sąd stwierdził iż, **organ podatkowy - przy wymiarze podatku od nieruchomości - związany był danymi zawartymi w ewidencji gruntów i budynków. Nie mógł tych danych pominąć bez stosownej zmiany zapisów ewidencyjnych w odrębnym trybie.** W przedmiotowej sprawie z wypisu z rejestru gruntów i budynków wynikało, iż sporne działki będące w posiadaniu Spółki oznaczone były symbolami „Ba” „Bp” i „dr”. W związku z tym zasadnie organ stwierdził, że podlegają one opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Nie były to bowiem użytki rolne, do których zastosowanie miałby przepis art. 2 ust. 2 u.p.o.l. Dopóki zatem dane te nie zostaną zmienione w stosownym trybie, dopóty organ podatkowy będzie zobowiązany uwzględniać je przy ustalaniu wymiaru podatku. To właśnie przeciwne zachowanie organu, a więc przyjęcie danych innych niż wynikające z ewidencji gruntów i budynków, byłoby działaniem sprzecznym z prawem, gdyż naruszałoby wskazany wyżej przepis art. 21 ust. 1 ustawy - Prawo geodezyjne i kartograficzne.

W przedmiocie kwestionowania związku gruntów z prowadzeniem działalności gospodarczej Sąd podniósł, że rozstrzygnięcie tego zagadnienia ma znaczenie w zakresie zastosowania stawek podatkowych dla opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Stosownie do utrwalonej linii orzecznictwa sądów administracyjnych, podstawowym kryterium związku z działalnością gospodarczą jest samo posiadanie danej nieruchomości przez podmiot prowadzący działalność gospodarczą, a związek danej nieruchomości z prowadzeniem działalności gospodarczej oznacza także związek pośredni, służący prowadzonej działalności i nie może być utożsamiany jedynie z działalnością faktyczną.

Sąd uznał, że o tym czy dana nieruchomość związana jest z działalnością gospodarczą nie przesądza to, czy działalność gospodarcza jest na gruncie, czy w danym obiekcie rzeczywiście prowadzona, ale to, czy jest w posiadaniu przedsiębiorcy. Wykorzystywanie przez podmiot gospodarczy gruntu pod np. uprawy roślinne, czy nawet faktyczne nie wykonywanie na nim żadnej działalności gospodarczej - nie daje podstaw do tego, by do wymiaru podatku od nieruchomości nie miały zastosowania stawki przewidziane dla nieruchomości związanych z działalnością gospodarczą.

Orzeczenie jest prawomocne.

1. 6. Nieważność uchwały w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego szpitala

Uchylając zaskarżoną przez miasto uchwałę kolegium regionalnej izby obrachunkowej w sprawie **I SA/Bd 736/17** Sąd ocenił, czy wspomniane kolegium posiadało kompetencje (było właściwe rzeczowo) do wydania rozstrzygnięcia nadzorczego (podjętego w formie uchwały) stwierdzającego nieważność uchwały rady miejskiej w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego szpitala regionalnego.

Orzekając o zasadności skargi Sąd wskazał, że **wydanie zaskarżonej uchwały kolegium RIO nie mieściło się w zakresie spraw objętych art. 11 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 561), który statuuje właściwość rzeczową regionalnej izby obrachunkowej.** Sąd stwierdził, że orzekając w ramach nadzoru nad działalnością gminy o stwierdzeniu nieważności spornej uchwały, bez wykazania uzasadnionej samodzielnej podstawy prawnej, kolegium RIO przekroczyło ustawowe ramy przyznanych regionalnej izbie obrachunkowej przez prawo kompetencji nadzorczych, czyli naruszyło przepisy art. 86 i art. 87 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.) w z art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 6 u.r.i.o. Powyższe nie oznaczało, że uchwała jest poza kontrolą, lecz wyłącznie to, iż nadzór ten sprawuje wojewoda.

Orzeczenie jest prawomocne.

2. Sprawy ogólnoadministracyjne

2. 1. Wygaśnięcie mandatu radnego

Uznając prawidłowość zarządzenia nadzorczego wojewody w przedmiocie wygaśnięcia mandatu radnego w sprawie o sygn. **II SA/Bd 1142/16** Sąd oddalił skargę.

Przedmiot sporu w zawisłej sprawie dotyczył zagadnienia jednoczesnego wykonywania przez skarżącego mandatu radnego rady miejskiej oraz funkcji ławnika sądowego w sądzie rejonowym.

Skarżącemu powierzona została funkcja ławnika sądowego sądu rejonowego na kadencję 2012-2015. W wyniku zaś przeprowadzonych 2014 r. wyborów samorządowych, skarżący uzyskał mandat radnego rady miejskiej, składając ślubowanie radnego w grudniu 2014 r. Zgodnie z przepisami, mając na uwadze brak możliwości jednoczesnego sprawowania funkcji ławnika sądowego i wykonywania mandatu radnego, skarżący obowiązany był do zrzeczenia się funkcji ławnika sądowego w ciągu trzech miesięcy od dnia złożenia ślubowania, tj. do marca 2015 r. włącznie. Wobec bezspornej okoliczności niewypelnienia powyższego obowiązku przez skarżącego w ustawowym terminie, rada gminy zobligowana

była stwierdzić w drodze uchwały wygaśnięcie mandatu skarżącego w terminie miesiąca od wystąpienia przyczyny wygaśnięcia mandatu, przy czym termin na podjęcie tej uchwały upływał w kwietniu 2015 r. Wobec braku stwierdzenia przez radę miejską wygaśnięcia mandatu wojewoda, wezwał radę do podjęcia uchwały w sprawie wygaśnięcia mandatu skarżącego, wypełniając tym samym obowiązek wynikający z art. 98 a ust. 1 u.s.g. W odpowiedzi na powyższe przewodniczący rady miejskiej poinformował wojewodę, iż we wskazanym przez organ nadzoru, 30-dniowym terminie nie została podjęta uchwała w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego.

Przytoczone wyżej okoliczności w sposób niebudzący wątpliwości Sądu świadczyły o tym, iż wydanie przez wojewodę zarządzenia zastępczego na podstawie art. 98a ust. 2 u.s.g., stwierdzającego wygaśnięcie mandatu radnego skarżącego, znajdowało wszelkie uzasadnienie faktyczne i prawne. Sąd wyjaśnił, iż przepisy właściwe omawianemu zagadnieniu mają charakter przepisów bezwzględnie obowiązujących, co oznacza, iż konieczność ich zastosowania nie podlega żadnym ograniczeniom wynikającym z dopuszczalnej niekiedy

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd stwierdził między innymi, że termin do zrzeczenia funkcji jest terminem prawa materialnego. Oznacza to, że nie podlega on wydłużeniu ani przywróceniu. Nie jest również uzależniony od jakichkolwiek okoliczności, które usprawiedliwiałyby uchybienie terminu do dokonania wymaganej prawem czynności zrzeczenia się funkcji. Z tych względów wskazywanie, że niedochowanie terminu nie wynikało z zaniedbania czy winy skarżącego nie może odnieść zamierzonego skutku. Jak zaznaczono wygaśnięcie mandatu z przyczyn podanych w art. 383 § 1 następuje z mocy prawa a wydawane inne akty w tym przedmiocie o których mowa w cytowanym przepisie mają charakter deklaratoryjny. Należy również dodać, że zrzeczenie się funkcji wymaga złożenia stosownego oświadczenia woli w tym przedmiocie. Jest to niezbędne dla celów dowodowych, a takiego dowodu skarżący nie przedstawił, by zrzekł się funkcji w ustawowo określonym terminie. **Nie świadczy o wypełnieniu dyspozycji art. 386 § 5 k.w. faktyczny brak udziału w posiedzeniach i naradach sądu. W przypadku nie zrzeczenia się funkcji ławnika i braku podjęcia stosownej uchwały przez radę, organ nadzoru na podstawie art. 98a ust. 2 u.s.g. zobowiązany był do wydania zarządzenia zastępczego.**

Orzeczenie jest prawomocne.

2. 2. Nakaz przyłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej

Badając prawidłowość skargi na decyzję samorządowego kolegium odwoławczego w przedmiocie nakazu przyłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej w sprawie o sygn. **II SA/Bd 757/16** Sąd uchylił zaskarżoną decyzję oraz poprzedzającą ją decyzję wójta gminy

Na gruncie powyższej sprawy Sąd podkreślił, że ocena możliwości przyłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej nie może się ograniczać wyłącznie do stwierdzenia istnienia takiej sieci w pobliżu nieruchomości. Organ powinien bowiem, w ramach badania możliwości podłączenia do sieci poczynić ustalenia w przedmiocie rzeczywistych możliwości tego połączenia, w szczególności zaś ustalić, czy wystarczającym będzie wybudowanie samego przyłącza, czy też konieczna będzie rozbudowa sieci. Okoliczność, że w pobliżu nieruchomości posadowiona jest sieć kanalizacyjna nie oznacza bowiem automatycznie, że zagwarantowane są odpowiednie warunki do wykonania przyłącza.

W konsekwencji obowiązek, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. może być nałożony, jeżeli są spełnione warunki do podłączenia nieruchomości do sieci i może dotyczyć jedynie wykonania przyłącza do granicy z nieruchomością (przyłączem nie jest odcinek przewodu położony poza granicą przyłączanej nieruchomości). Nie może natomiast obejmować konieczności rozbudowy sieci kanalizacyjnej, albowiem jej wykonanie na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j.: Dz.U. 2016, poz. 466) należy do zadań gminy i to gmina ma stworzyć warunki do podłączenia danej nieruchomości do sieci kanalizacyjnej (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 12 stycznia 2011 r., sygn. akt II SA/GI 906/10, LEX nr 752997). Obowiązkiem gminy jest wybudowanie sieci kanalizacji sanitarnej w taki sposób, aby istniała realna możliwość przyłączenia do niej nieruchomości, które spełniają przesłanki z art. 5 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. W przypadku braku technicznej możliwości podłączenia nie można właściciela nieruchomości obciążać takim obowiązkiem, który nie jest możliwy do wykonania bez rozbudowy sieci.

Sąd podkreślił, że w kontrolowanym postępowaniu rzeczą organów było szczegółowe wyjaśnienie, a następnie omówienie w uzasadnieniu podjętych decyzji, istotnej w sprawie kwestii, czy realizacja obowiązku przyłączenia nieruchomości skarżącej do sieci kanalizacyjnej istotnie może nastąpić w wyniku wykonania na terenie nieruchomości przyłącza, czyli przewodu łączącego wewnętrzną instalację kanalizacyjną z siecią maksymalnie do granicy z nieruchomością, a także kwestii, czy dla przyłączenia tej nieruchomości do sieci wystarczy wybudowanie przyłącza, czy też wymagana jest rozbudowa

sieci kanalizacyjnej i czy wybudowanie przydomowej przepompowni ścieków mieści się w ramach ustawowej definicji przyłącza, czy też stanowi element sieci. Rozważań takich w uzasadnieniach podjętych rozstrzygnięć żaden z orzekających w sprawie organów nie przeprowadził, co de facto oznacza, że organy nie dokonały ustaleń i nie zweryfikowały w sposób prawidłowy charakteru czynności wymaganych do przyłączenia nieruchomości skarżącej do istniejącej sieci kanalizacyjnej i tym samym nie zweryfikowały obligatoryjnej przesłanki warunkującej wydanie decyzji z 5 ust. 7 u.c.p.g. tj. przesłanki możliwości przyłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej (art. 5 ust. 1 pkt 2 u.c.p.g.).

Orzeczenie jest prawomocne.

2. 3. Udostępnienie informacji publicznej

Odrzucając skargę stowarzyszenia na decyzję samorządowego kolegium odwoławczego w sprawie o sygn. **II SA/Bd 810/16** w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej Sąd stwierdził, iż organizacja społeczna ze swej istoty stanowi zrzeszenie powołane do wypełniania określonych ważnych społecznie celów. **Jako ważny społecznie cel działania organizacji społecznej nie może być uznane blokowanie czy utrudnianie obywatelom możliwości sprawowania społecznej kontroli nad władzą publiczną za pomocą instrumentów przewidzianych w ustawie o dostępie do informacji publicznej. Takie działania pozostaje bowiem w całkowitej sprzeczności z ideą ustawy o dostępie do informacji publicznej i ustanowionymi w niej uprawnieniami w zakresie dostępu do informacji publicznej, a ponadto stanowi działanie nie w sprawie ważnej społecznie (in rem), ale przeciwko danym podmiotom (in personam), co tym bardziej jest nie do zaakceptowania i nie do pogodzenia z punktu widzenia istoty i celu działalności organizacji społecznej.**

Zdaniem Sądu, nie może odnieść zamierzonego skutku stanowisko stowarzyszenia mające stanowić uzasadnienie dla jego legitymacji skargowej, że złożenie obszernego wniosku o udostępnienie informacji publicznej stanowi nadużycie prawa i zakłóca działanie organów administracji, gdyż po pierwsze sama ustawa o dostępie do informacji publicznej przewiduje instrumenty prawne pozwalające na rozpatrzenie takich wniosków, a po drugie nie uzależnia ona prawa do uzyskania informacji publicznej od zakresu wnioskowanej informacji. W takiej sytuacji nie można uznać, że wszczynając w drodze skargi postępowanie sądowoadministracyjne, stowarzyszenie realizuje regulaminowe cele. Ponadto sformułowane w regulaminie stowarzyszenia w sposób ogólnikowy i hasłowy cele w postaci „wspierania przestrzegania przepisów prawa”, „szerzenie świadomości prawa” czy „przeciwdziałanie

przypadkom nadużywania prawa” nie pozostają w wymaganym związku z przedmiotem sprawy, który stanowi kwestia dostępu do konkretnej informacji publicznej i w ramach niej kwalifikacja wnioskowanej informacji jako informacji przetworzonej. Wymienione cele niewątpliwie nie uprawniają stowarzyszenia do przypisania sobie roli kontrolera indywidualnego wniosku o udostępnienie informacji publicznej i nie pozostają w wymaganym związku z przedmiotem postępowania zainicjowanego konkretnym wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej.

W tym stanie rzeczy, Sąd uznał, że w kontrolowanej sprawie zachodził brak rzeczywistego i prawnego związku pomiędzy zakresem regulaminowej działalności stowarzyszenia i przedmiotem postępowania. Skoro zaś istnienie takiego związku stanowi, bezwzględną przesłankę legitymacji skargowej stowarzyszenia i skoro sama okoliczność formalnego dopuszczenia stowarzyszenia do udziału w postępowaniu administracyjnym nie stanowi w świetle regulacji art. 50 in fine ppsa wystarczającej podstawy do skutecznego wniesienia skargi.

Orzeczenie jest prawomocne.

2. 4. Rozgraniczenie nieruchomości

Rozpoznając skargę na decyzję samorządowego kolegium odwoławczego w przedmiocie uchylecia decyzji w sprawie rozgraniczenia nieruchomości – sygn. akt **II SA/Bd 303/17**, Sąd uchylił decyzje organów obu instancji.

W rozpoznawanej sprawie wznowieniowej z uwagi na istotę sporu wymagało wyjaśnienia, czy organ administracji publicznej był związany treścią żądania zawartego we wniosku o wszczęcie postępowania o rozgraniczenie nieruchomości skarżącego, działek stanowiących własność gminy, czy też był zobowiązany do zapewnienia czynnego udziału w tym postępowaniu również właścicielom, współwłaścicielom (lub samoistnym posiadaczom) nieruchomości sąsiednich (i ewentualnie innych) graniczących z działką wnioskodawcy wspólną linią graniczną.

Zdaniem Sądu ustawodawca, określając w art. 30 ust. 4 ustawy - Prawo geodezyjne i kartograficzne odmiennie od przyjętych w k.p.a. zasadę wszczęcia postępowania rozgraniczeniowego, tym samym nałożył na organ właściwy obowiązek przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, poprzedzającego wydanie postanowienia o wszczęciu postępowania rozgraniczeniowego. Obejmuje ono m.in. ustalenie, czy żądanie kwalifikuje się do rozpoznania w tym postępowaniu, czy osoba, która złożyła wniosek, posiada przymiot strony i określenia podmiotów i uczestników tego postępowania oraz zbadania stanu

prawnego granic rozgraniczanej nieruchomości. Niewątpliwie w sprawie może wyłonić się kolizja interesów nie tylko pomiędzy zgłaszającym wniosek o wszczęcie postępowania o rozgraniczenie właścicielem nieruchomości a właścicielem sąsiedniej nieruchomości, ale również pomiędzy wnioskodawcą a właścicielami innych sąsiednich nieruchomości graniczących z jego nieruchomością jednym punktem. Ocena jednak tej kolizji, zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej należy do organu orzekającego. W związku z powyższym **nie można zaakceptować poglądu, że organ administracji publicznej właściwy w sprawie o rozgraniczenie nieruchomości związany jest wnioskiem strony i nie ma możliwości zbadania jego zasadności w tym zakresie żądania na tym etapie postępowania tj. przed wydaniem postanowienia o wszczęciu postępowania rozgraniczeniowego. Regulacja zawarta w art. 30 ust. 4 omawianej ustawy stanowi bowiem lex specialis w stosunku do zasady określonej w art. 61 § 3 k.p.a.**

Orzeczenie nie jest prawomocne.

2. 5. Propozycja zatrudnienia w ramach korpusu służby cywilnej

Odrzucając skargę na pismo dyrektora izby administracji skarbowej w przedmiocie propozycji zatrudnienia w ramach korpusu służby cywilnej w sprawie sygn. akt **II SA/Bd 883/17** Sąd wskazał w niniejszej sprawie że, że **spory wynikłe na tle stosunków zatrudnienia, także ze stosunku służbowego, podlegają kognicji sądu administracyjnego tylko w zakresie wyraźnie przewidzianym przez ustawodawcę. Dotyczy to przede wszystkim przypadków kształtowania tego stosunku prawnego za pomocą decyzji administracyjnych. W pozostałym zakresie właściwy jest natomiast sąd powszechny. Obywatel nie pozostaje zatem pozbawiony prawa do sądu w przedmiotowym zakresie.**

Odnosząc powyższe do okoliczności sprawy Sąd wskazał, iż stan faktyczny nie pokrywał się z hipotezą przepisu art. 169, gdyż skarżący pismem jako funkcjonariusz celny otrzymał propozycję zatrudnienia w ramach korpusu służby cywilnej, a nie propozycję pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej. Na gruncie ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, nie przewidują dla takiej propozycji zatrudnienia formy decyzji, jak również nie jest przewidziany tryb odwoławczy i skarga do sądu administracyjnego – w sytuacji gdy propozycja zatrudnienia została przyjęta.

Sąd wyjaśnił, że jest możliwa sytuacja, w której dane pismo organu nosi wszelkie cechy decyzji administracyjnej, o której mowa w art. 104 § 1 k.p.a. (por. uzasadnienie

uchwały NSA z dnia 28 maja 2001r., sygn. akt OPK 8/01, ONSA 2001/4/157). Warunkiem takiego zakwalifikowania pisma jest rozstrzygnięcie tym pismem, przez organ administracji publicznej, o prawach lub obowiązkach adresata pisma, wynikających z norm prawa administracyjnego (co do zasady materialnego prawa administracyjnego). Za decyzję uznaje się jednostronne rozstrzygnięcie organu o wiążących konsekwencjach obowiązującej normy prawnej dla jednostki, podejmowane w sferze stosunków zewnętrznych, poza systemem organów i podległych im jednostek (por. uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 października 1998 r., sygn. akt OPS 6/98, ONSA 1999/1/3). Chodzi więc o indywidualną sprawę administracyjną, w rozumieniu art. 1 § 1 k.p.a. oraz załatwienie tej sprawy co do istoty (art. 104 § 1 k.p.a.).

Objęta skargą propozycja warunków zatrudnienia omówionych wyżej cech nie posiadała, w szczególności znaczenie miała okoliczność, że propozycja została przedstawiona w ramach wewnętrznych stosunków służbowych i pozostawiała zakres uznania co do jej przyjęcia bądź odrzucenia, ze skutkami opisanymi w ustawie Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej.

Te istotne cechy zaskarżonej propozycji warunków zatrudnienia przesądzają o niezakwalifikowaniu jej również do czynności z zakresu administracji publicznej dotyczących uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa podlegających kontroli sądu administracyjnego z przepisu art. 3 § 2 pkt 4 P.p.s.a.

Czynność tego rodzaju musi mieć charakter zewnętrzny, tj. musi być skierowana do podmiotu niepodporządkowanego organizacyjnie ani służbowo organowi wydającemu dany akt lub podejmującemu daną czynność (por. wyrok NSA z dnia 4 lutego 1998 r., II SA 1367/97, ONSA 1998, nr 4, poz. 139; postanowienia NSA: z dnia 15 grudnia 2010 r., II GSK 8/10, LEX nr 742932, i z dnia 16 grudnia 2013 r., II FSK 2968/13, LEX nr 1452500). Ponadto dana czynność powinna ustalać (odmawiać ustalenia), stwierdzać (odmawiać stwierdzenia), potwierdzać (odmawiać potwierdzenia) określonych uprawnień lub obowiązków określonych przepisami prawa administracyjnego. Musi ona wywoływać dla określonego podmiotu skutki prawne, a więc w sposób prawnie wiążący wpływać na sytuację prawną określonego podmiotu prawa przez to, że wywołują określony skutek prawny, jaki przepis prawa powszechnie obowiązującego wiąże z danym aktem lub czynnością (por. postanowienia NSA z dnia 29 czerwca 2005 r., II GSK 96/05, LEX nr 172838).

Zaskarżona propozycja warunków zatrudnienia nie rozstrzygała natomiast niczego w sposób władczy, proponując jedynie nowe warunki (w tym przypadku zatrudnienia), w tym

stanowiska służbowego oraz wynagrodzenia. Nie kształtowała sama w sobie władzo jakiegokolwiek stosunku pracy.

Orzeczenie nie jest prawomocne.

ROZDZIAŁ III

WYMIERZONE GRZYWNY

Wpływ i załatwienia wniosków o wymierzenie grzywny obrazuje poniższa tabela zawierająca dane odnoszące się do 2017 r.

Rodzaj grzywny/sumy pieniężnej	Wpływ wniosków/skarg o wymierzenie grzywny/wniosków o przyznanie sumy pieniężnej	ZAŁATWIONO								
		Ogółem (wymierzenia, oddalenia, inne)	Wymierzono grzywnę			Suma pieniężna przyznana od organu na rzecz skarżącego			Oddalono wniosek/ skargę o wymierzenie grzywny/wniosek o przyznanie sumy pieniężnej	W inny sposób
			na wniosek	z urzędu	łącznie wymierzone grzywny	na wniosek	z urzędu	łącznie wymierzone sumy pieniężne		
grzywna z art. 55 § 1 p.p.s.a.	19	11	3		1 700 zł				2	6
grzywna z art. 64c § 6 p.p.s.a.										
grzywna z art. 112 p.p.s.a.										
grzywna z art. 145a § 2 p.p.s.a.										
grzywna z art. 145a § 3 p.p.s.a.										
grzywna z art. 149 § 2 p.p.s.a.	25	21	1	1	2 000 zł				10	9
grzywna z art. 151a § 1 p.p.s.a.										
grzywna z art. 154 § 1 p.p.s.a.	3	2								2
grzywna z art. 155 § 3 p.p.s.a.										
suma pieniężna z art. 145a § 3 p.p.s.a.										
suma pieniężna z art. 149 § 2 p.p.s.a.	5	4					1	1 000 zł	2	1
suma pieniężna z art. 154 § 7 p.p.s.a.										

Działając na podstawie art. 55 § 1 w związku z art.154 § 6 P.p.s.a. Sąd orzekł o wymierzeniu grzywien na łączną kwotę 1700 zł w sprawach II SO/Bd 20/16, II SO/Bd 1/17, II SO/Bd 9/17.

- **Wyrokiem Sądu z dnia 26 lipca 2017 r. w sprawie o sygn. akt II SAB/Bd 124/16 wymierzono burmistrzowi grzywnę w kwocie 1000 złotych oraz stwierdzono, że przewlekłe prowadzenie postępowania miało miejsce z rażącym naruszeniem prawa.**

Orzeczenie nie jest prawomocne.

Skarżący wystąpił do sądu ze skargą na przewlekłe prowadzenie postępowania przez organ w sprawie o ustalenie warunków zabudowy. Skarżący wskazał, że postępowanie w sprawie ustalenia warunków zabudowy wszczęto i w toku postępowania burmistrz wydał dwie decyzje o odmowie ustalenia warunków zabudowy. Obie decyzje zostały uchylone przez SKO.

W toku ponownego postępowania, po drugim uchyleniu decyzji, organ dwukrotnie zawieszał postępowanie na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z 23 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717 ze zm.). Oba postanowienia następnie zostały uchylone przez SKO, które stwierdziło brak podstaw do zawieszenia postępowania.

Skarżący zaznaczył, że dwukrotnie inwestor wnosił zażalenia na bezczynność i przewlekłe prowadzenie postępowania. Oba zażalenia SKO uznało za uzasadnione. Pismem burmistrz poinformował SKO o niemożliwości wydania kolejnej decyzji za względu na wniesienie skargi na decyzję SKO i przekazanie kompletu akt organowi.

Sąd stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie doszło do niezłałatwienia sprawy, rozumianej jako brak działań organu wynikających z przepisów procesowych, a mających na celu wydanie decyzji kończącej to postępowanie. Organ podejmował wprawdzie w toczącym się postępowaniu pewne czynności, z których jednak część okazała się pozorna, nastąpiły kilkumiesięczne okresy niepodjęcia jakichkolwiek czynności, a następnie podejmowanie aktów, które nie uzyskały akceptacji organu odwoławczego. Głównie na krytyczną ocenę zasługiwało nieuwzględnienie zaleceń podanych w decyzji kasacyjnej organu odwoławczego, co doprowadziło do konieczności ponownego wydania decyzji uchylającej decyzję organu I instancji.

W przedmiotowej sprawie postępowanie trwało kilka lat od złożenia wniosku. Wprawdzie wydawano decyzje, lecz nie naprawiano błędów wskazanych w decyzjach organu odwoławczego.

- **Wyrokiem sądu z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie o sygn. akt II SAB/Bd 118/16 wymierzono staroście grzywnę w kwocie 1000 złotych oraz stwierdzono, że przewlekłość miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa.**

Orzeczenie jest prawomocne.

Skarżący wnieśli do Sądu skargę wskazując, że jako spadkobiercy właściciele wnieśli o zwrot wywłaszczonych nieruchomości. Od tego czasu starosta wydało dwukrotnie decyzje co do powyższych nieruchomości, które zostały uchylone przez wojewodę. Od czasu wydania przez wojewodę ostatecznej decyzji, starosta nie podjął żadnej decyzji co do w/w nieruchomości, kilkakrotnie niezasadnie przedłużając termin zakończenia sprawy bez racjonalnego powodu.

Zdaniem Sądu z akt sprawy wynikało jednoznacznie, że postępowanie w sprawie mogłoby trwać znacznie krócej, gdyby organ podejmował niektóre czynności jednocześnie, znacznie szybciej (bez kilkumiesięcznej zwłoki), z należytą dbałością o zapewnienie wszystkim stronom postępowania udziału w każdym jego etapie. Od dnia przekazania organowi akt sprawy października 2008 r. do chwili obecnej, tj. przez przeszło 8 lat postępowanie w niniejszej sprawie nie zostało zakończone, organ prowadził je z niewielką aktywnością, a większość czynności w sprawie była podejmowana z rażącym naruszeniem zasady szybkości postępowania.

- **Wyrokiem sądu z dnia 29 marca 2017 r. w sprawie o sygn. akt II SAB/Bd 20/17 przyznano od starosty na rzecz skarżącego kwotę 1000 złotych oraz stwierdzono, że przewlekłość miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa.**

Orzeczenie jest prawomocne.

Skarżący wniósł skargę na bezczynność starosty w przedmiocie wznowienia postępowania administracyjnego w sprawie pozwolenia na rozbudowę z nadbudową budynku. Skarżący podkreślił, że do dnia wniesienia skargi do sądu organ nie wydał stosownego aktu w przedmiotowej sprawie, co oznacza, że sprawa nie została rozpoznana.

Organ natomiast wskazał, że w sprawie zostało wydane postanowienie o odmowie wznowienia postępowania zakończonego ostateczną decyzją starosty.

Zdaniem Sądu w chwili wniesienia skargi organ był beczynny, jednak wskutek wydania postanowienia, po wniesieniu skargi ustąpił stan beczynności. Postępowanie prowadzone przez organ wskutek złożenia wniosku skarżącego wymagało przeprowadzenia szeregu czynności procesowych, które zostały opisane, jednakże celowość ich przeprowadzenia mogła budzić zastrzeżenia.

Podkreślenia wymagało, że postępowanie w przedmiotowej sprawie wszczęte na wniosek skarżącego trwało ponad 8 lat i nie mogło stanowić usprawiedliwienia dla przewlekłości prowadzenia postępowania stwierdzenie organu, że tak długi czas prowadzenia postępowania był konsekwencją czasu poświęconego przez organ na zajęcie stanowiska w kwestiach poruszanych w korespondencji napływającej w sprawie i oczekiwanie na uzyskanie dokumentów od innych jednostek. Sąd dopatrzył się w podejmowanych przez organ czynnościach działania zmierzającego do przedłużenia postępowania.

ROZDZIAŁ IV

POSTĘPOWANIE MEDIACYJNE I UPROSZCZONE

W 2017 roku nie odbyło się ani jedno posiedzenie mediacyjne.

WSA w Bydgoszczy podjął rozstrzygnięcia w trybie uproszczonym w następujących kategoriach spraw:

- 1) skargi na decyzje wojewody w przedmiocie udostępnienia nieruchomości II SA/Bd 1499/16, II SA/Bd 333/17, II SA/Bd 334/17, II SA/Bd 845/17,
- 2) skargi z zakresu bezczynności w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej II SAB/Bd 26/17, II SAB/Bd 42/17, II SAB/Bd 65/17.

ROZDZIAŁ V

PRAWO POMOCY

W 2017 roku w WSA w Bydgoszczy zarejestrowano łącznie 872 wniosków o przyznanie prawa pomocy, z czego w 440 sprawach zawarto wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych, w 2 o ustanowienie pełnomocnika procesowego, a w 430 o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika procesowego.

Wnioski zostały rozpatrzone pozytywnie w całości w 308 sprawach (34,65 % załatwień prawa pomocy). Sąd uwzględnił prośbę skarżących przyznając prawo pomocy częściowo w 264 przypadkach, natomiast w 184 sprawach wydano postanowienia o odmowie przyznania prawa pomocy (20,7 % rozstrzygnięć w przedmiocie prawa pomocy).

Lp.	Wniosek o przyznanie prawa pomocy w postaci:	Wpłynęło	ZAŁATWIONO					
			Ogółem (kolumny 4-8)	Przyznano prawo pomocy co do całości wniosku	Przyznano prawo pomocy co do części wniosku	Odmówiono przyznania prawa pomocy	Pozostawiono bez rozpoznania	W inny sposób
1	zwolnienia od kosztów	440	443	198	51	96	65	33
2	ustanowienia pełnomocnika procesowego	2	23	9	0	2	7	5
3	zwolnienia od kosztów i ustanowienia pełnomocnika procesowego	430	423	101	213	86	20	3

ROZDZIAŁ VI

POZAORZECZNICZA DZIAŁALNOŚĆ SĄDU

1. Narady

W ubiegłym roku przeprowadzono cotygodniowe narady wydziałowe, jak również narady wszystkich Sędziów WSA w Bydgoszczy, podczas których omawiano problematykę orzeczniczą oraz poruszono bieżące sprawy organizacyjne tut. Sądu. Wnioski zawarte w protokołach z narad przekazane były do Biura Orzecznictwa NSA.

Podczas narad poruszane były między innymi następujące zagadnienia:

- omówienie opracowania pt. „Świadczenie z funduszu alimentacyjnego”;
- analiza opracowania „Przesłanki nabycia i utraty statusu osoby bezrobotnej w świetle orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego z lat 2010-2016”;
- omówienie opracowania nt. „Procedury wprowadzania zmian do ewidencji gruntów i budynków. Analiza opracowania”;
- problematyka opracowania „Działalność gospodarza i działalność wykonywana osobiście jako źródło przychodów w podatku dochodowym od osób fizycznych na tle orzecznictwa sądów administracyjnych”;
- omówienie opracowania „Prawna kwalifikacja stacji bazowej telefonii komórkowej w procesie inwestycyjnym – wybrane zagadnienia”;
- analiza opracowania pt. „Węzłowe problemy w orzecznictwie sądownoadministracyjnym na tle ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Analiza orzecznictwa”;
- analiza orzecznictwa dotyczącego odliczenia podatku VAT od zakupu paliwa do samochodu osobowego wykorzystywanego do użytku „mieszanego”;
- omówienie zagadnienia dotyczącego niewskazywania w uzasadnieniach wyroków podstaw prawnych, co do rozstrzygnięć o kosztach postępowania;
- omówienie wątpliwości jakie pojawiły się w orzecznictwie wojewódzkich sądów administracyjnych w związku z odmową wszczęcia postępowania w sprawie wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w kontekście klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania;
- analiza stosowania przepisów art. 145a i 179a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi przez

wojewódzkie sądy administracyjne w okresie od 16 sierpnia 2015 r. do 31 stycznia 2017 r.;

- omówienie problematyki skarg funkcjonariuszy celno-skarbowych na przedstawione im, w związku z wdrożeniem zmian w organizacji służb celnych i skarbowych, propozycje dalszego zatrudnienia w korpusie pracowników służby cywilnej na podstawie umowy o pracę, a także skarg na bezczynność Dyrektora Izby Administracji Skarbowej, polegającej na niezłożeniu propozycji służby w strukturach KAS oraz na bezczynność polegającą na niewydaniu decyzji o zwolnieniu ze służb.

2. Konferencje, sympozja i seminaria naukowe

W 2017 r. sędziowie uczestniczyli w następujących konferencjach:

- Konferencja pt. „Współczesne tendencje rozwojowe teorii i filozofii prawa” – NSA;
- Konferencja dla sędziów sądów administracyjnych orzekających w sprawach podatkowych, dotyczące problematyki związku prawa cywilnego i prawa podatkowego – NSA;
- Konferencja dla sędziów sądów administracyjnych orzekających w sprawach podatkowych, dotyczące problematyki zmian w Kodeksie postępowania administracyjnego i ich wpływu na orzecznictwo w sprawach podatkowych oraz znaczenia orzecznictwa TSUE dla stosowania prawa krajowego - NSA;
- Konferencja pt. „VAT AKTUALNE PROBLEMY 2017” – Toruń;
- Konferencja szkoleniowa dotycząca orzecznictwa wszystkich Izb Naczelnego Sądu Administracyjnego – Józefów;
- Konferencja pt. „Wyzwania dla polskiego sądownictwa w 100-lecie jego odrodzenia” – Warszawa;
- Konferencja w 95. Rocznice utworzenia Najwyższego Trybunału Administracyjnego – Warszawa.

3. Wydział Informacji Sądowej

Wydział Informacji Sądowej w 2017 r. realizował zadania w zakresie przewidzianym Regulaminem wewnętrznego urzędowania wojewódzkich sądów administracyjnych, jak również powierzone sprawy z zakresu udostępniania przez Sąd informacji publicznych w ramach czego odnotowano:

1. ogólna liczba wniosków o udostępnienie informacji publicznej – 28
2. ilość wniosków o wydanie kopii orzeczenia w trybie dostępu do informacji publicznej – 3
3. ilość wniosków załatwionych poprzez udzielenie informacji – 28 (w tym 3 dotyczące wydania kopii orzeczenia)
4. ilość wniosków o udzielenie informacji publicznej załatwionych w formie decyzji administracyjnej ze wskazaniem liczby spraw, w których odmówiono udzielenia informacji publicznej (wraz z podstawą prawną odmowy), umorzono postępowanie, a także spraw, w których odmówiono przekazania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania – 0,
5. ilość wydanych decyzji o warunkach ponownego wykorzystania informacji publicznej lub o wysokości opłat – 0.

Do Wydziału wpłynęło 17 pism, w ramach petycji, skarg i wniosków. W żadnej ze spraw, nie potwierdziły się formułowane w ramach skarg i wniosków zarzuty dotyczące działalności Sądu.

Wszystkie sprawy, o których mowa w powyższej informacji, załatwiane były niezwłocznie.

Nie odnotowano wpływu petycji rozpoznawanych w trybie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2014 r., poz. 1195).

ROZDZIAŁ VII

DANE TELEADRESOWE

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy

Jana Kazimierza 5
85-035 Bydgoszcz
tel. centrala: 52 3762419

Prezes Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy

Sędzia NSA Zdzisław Pietrasik
e-mail: prezes@bydgoszcz.wsa.gov.pl

Sekretariat Prezesa:

Julita Petr-Krzyżanowska
tel.: 52 3762414
fax.: 52 3762462
e-mail: sekretariat@bydgoszcz.wsa.gov.pl

Dyrektor Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy

Krystyna Peplowska
tel.: 52 3762411
fax: 52 3762452
e-mail: administracja@bydgoszcz.wsa.gov.pl

Audytor Wewnętrzny Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy

Urszula Riegel
tel.: 52 3762470
e-mail: audytor@bydgoszcz.wsa.gov.pl

I Wydział Orzeczniczy

Przewodniczący Wydziału:

Prezes Sądu
Sędzia NSA Zdzisław Pietrasik
Zastępca Przewodniczącego Wydziału:
Sędzia WSA Jarosław Szulc

Kierownik Sekretariatu Wydziału I:

Beata Banachowicz
tel.: 52 3762418
fax: 52 3762445

e-mail: wydzial.pierwszy@bydgoszcz.wsa.gov.pl

II Wydział Orzecniczy

Przewodniczący Wydziału:

Wiceprezes Sądu

Sędzia WSA Leszek Tyliński

Zastępca Przewodniczącego Wydziału:

Sędzia WSA Elżbieta Piechowiak

Kierownik Sekretariatu Wydziału II:

Małgorzata Kraus

tel.: 52 3762417

fax: 52 3762473

e-mail: wydzial.drugi@bydgoszcz.wsa.gov.pl

Wydział Informacji Sądowej

Przewodniczący Wydziału - Rzecznik Prasowy:

Sędzia WSA Teresa Liwacz

tel.: 52 3762403

Kierownik Sekretariatu Wydziału Informacji Sądowej:

Miłostawa Kubis-Greń

tel.: 52 3762421

fax: 52 3762464

e-mail: informacja@bydgoszcz.wsa.gov.pl

Informacja o sprawach w toku

Informacja o właściwości sądu oraz wnioski dotyczące działalności sądu:

tel.: 52 3762406, 3762421

fax: 52 3762464

e-mail: informacja@bydgoszcz.wsa.gov.pl

Biblioteka:

tel.: 52 3762414

fax: 52 3762462

e-mail: biblioteka@bydgoszcz.wsa.gov.pl

Informatycy:

Przemysław Świerzyński

tel.: 52 3762420

Norbert Sikorski

tel.: 52 3762422

e-mail: informatyk@bydgoszcz.wsa.gov.pl

Oddział Spraw Ogólnych i Osobowych i Administracyjno - Gospodarczy

Kierownik Oddziału:

Elżbieta Obrębska

tel.: 52 3762408

fax: 52 3762425

e-mail: administracja@bydgoszcz.wsa.gov.pl

Archiwum:

Kierownik Archiwum

Karolina Bonczkowska

tel.: 52 3762490

Oddział Finansowo-Budżetowy

Główny Księgowy:

Beata Knorps

tel.: 52 3762415

fax: 52 3762509

e-mail: ksiegowosc@bydgoszcz.wsa.gov.pl

ROZDZIAŁ VIII TABELE

1. Ruch spraw w WSA w Bydgoszczy w 2017 r.

Sprawy SA

	Pozostało z poprzedniego okresu	Wpłynęło	Załatwiono			Pozostało na następny okres
			Łącznie	w tym		
				na rozprawie	na posiedzeniu niejawnym	
I Wydział	181	1064	1068	801	267	177
II Wydział	610	1497	1407	1032	375	700
RAZEM	791	2561	2475	1833	642	877

Sprawy SAB

	Pozostało z poprzedniego okresu	Wpłynęło	Załatwiono			Pozostało na następny okres
			Łącznie	w tym		
				na rozprawie	na posiedzeniu niejawnym	
I Wydział	2	6	8	3	5	0
II Wydział	24	134	126	73	53	32
RAZEM	26	140	134	76	58	32

Sprawy SO

	Pozostało z poprzedniego okresu	Wpłynęło	Załatwiono			Pozostało na następny okres
			Łącznie	w tym		
				na rozprawie	na posiedzeniu niejawnym	
I Wydział	3	24	19	-	19	8
II Wydział	11	24	31	-	31	4
RAZEM	14	48	50	-	50	12

Ogółem	831	2749	2659	1909	750	921

2. Wpływ skarg na akty i czynności według rodzajów spraw do WSA w Bydgoszczy w roku 2017

L. p.	Symbol sprawy	Rodzaje spraw	wpływ	% ogółu wpływu
1	601	Budownictwo, nadzór architektoniczno-budowlany i specjalistyczny, ochrona przeciwpożarowa	164	6,40
2	602	Ceny, opłaty, stawki taryfowe, nie objęte symbolem 611	1	0,04
3	603	Utrzymanie i ochrona dróg publicznych i innych dróg ogólnodostępnych, ruch na tych drogach, kolejnictwo cywilne, przewozy, żegluga morska i śródlądowa	79	3,08
4	604	Działalność gospodarcza, w tym z udziałem podmiotów zagranicznych	202	7,89
5	605	Ewidencja ludności, dowody tożsamości, akty stanu cywilnego. Imiona i nazwisko, obywatelstwo, paszporty	34	1,33
6	607	Gospodarka mieniem państwowym i komunalnym, w tym gospodarka nieruchomościami nierolnymi	35	1,37
7	609	Gospodarka wodna, w tym ochrona wód, budownictwo wodne, melioracje, zaopatrzenie w wodę	17	0,66
8	611	Podatki i inne świadczenia pieniężne, do których mają zastosowanie przepisy Ordynacji podatkowej, oraz egzekucja tych świadczeń pieniężnych	678	26,47
9	612	Sprawy geodezji i kartografii	28	1,09
10	613	Ochrona środowiska i ochrona przyrody	76	2,97
11	614	Oświata, szkolnictwo wyższe, nauka, działalność badawczorozwojowa i archiwa	36	1,41
12	615	Sprawy zagospodarowania przestrzennego	90	3,51
13	616	Rolnictwo i leśnictwo, w tym gospodarowanie nieruchomościami rolnymi i leśnymi, ochrona gruntów rolnych i leśnych, gospodarka łowiecka, rybołówstwo oraz weterynaria, ochrona zwierząt	54	2,11
14	618	Wywłaszczanie i zwrot nieruchomości	118	4,61
15	619	Stosunki pracy i stosunki służbowe, sprawy z zakresu inspekcji pracy	35	1,37

16	620	Ochrona zdrowia, w tym sprawy dotyczące chorób zawodowych, zakładów opieki zdrowotnej, uzdrowisk, zawodu lekarza, pielęgniarstwa, położnictwa, aptekarstwa i nadzoru sanitarnego	56	2,19
17	621	Sprawy mieszkaniowe, w tym dodatki mieszkaniowe	7	0,27
18	626	Ustrój samorządu terytorialnego, w tym referendum gminne	16	0,62
19	630	Obrót towarami z zagranicą, należności celne i ochrona przed nadmiernym przywozem towaru na polski obszar celny	259	10,11
20	631	Wytwarzanie i obrót bronią i materiałami wybuchowymi	2	0,08
21	632	Pomoc społeczna	231	9,02
22	633	Zatrudnienie i sprawy bezrobocia	49	1,91
23	634	Sprawy kombatanatów, świadczenia z tytułu pracy przymusowej	7	0,27
24	635	Kultura fizyczna, sport i turystyka	8	0,31
25	636	Kultura i sztuka, w tym sprawy działalności kultury i twórczości, biblioteki, ochrona zabytków i muzea, sprawy związane z ochroną praw autorskich i pokrewnych	1	0,04
26	645	Sprawy nieobjęte symbolami podstawowymi 601 - 637 oraz od 646 - 655	14	0,55
27	648	Sprawy z zakresu informacji publicznej i prawa prasowego	11	0,43
28	652	Sprawy ubezpieczeń zdrowotnych	4	0,16
29	653	Środki publiczne nie objęte innymi symbolami	129	5,04
30	655	Subwencje unijne, fundusze strukturalne i regulacja rynków branżowych	120	4,68

3. Wpływ skarg na bezczynność organów administracji według rodzajów spraw do WSA w Bydgoszczy w roku 2017

L. p.	Symbol sprawy	Rodzaje spraw	wpływ	% ogółu wpływu
1	601	Budownictwo, nadzór architektoniczno-budowlany i specjalistyczny, ochrona przeciwpożarowa	12	8,57
2	603	Utrzymanie i ochrona dróg publicznych i innych dróg ogólnodostępnych, ruch na tych drogach, koleje, lotnictwo cywilne, przewozy, żegluga morska i śródlądowa	6	4,28
3	607	Gospodarka mieniem państwowym i komunalnym, w tym gospodarka nieruchomościami nierolnymi	2	1,43
4	609	Gospodarka wodna, w tym ochrona wód, budownictwo wodne, melioracje, zaopatrzenie w wodę	2	1,43
5	611	Podatki i inne świadczenia pieniężne, do których mają zastosowanie przepisy Ordynacji podatkowej, oraz egzekucja tych świadczeń pieniężnych	4	2,86
6	612	Sprawy geodezji i kartografii	2	1,43
7	613	Ochrona środowiska i ochrona przyrody	1	0,71
8	615	Sprawy zagospodarowania przestrzennego	2	1,43
9	618	Wywłaszczanie i zwrot nieruchomości	3	2,14
10	619	Stosunki pracy i stosunki służbowe, sprawy z zakresu inspekcji pracy	8	5,71
11	621	Sprawy mieszkaniowe, w tym dodatki mieszkaniowe	1	0,71
12	632	Pomoc społeczna	3	2,14
13	645	Sprawy nieobjęte symbolami podstawowymi 601 - 637 oraz od 646 - 655	9	6,43
14	648	Sprawy i zakresu informacji publicznej i prawa prasowego	82	58,57
15	653	Środki publiczne nie objęte innymi symbolami	2	1,43
16	655	Subwencje unijne, fundusze strukturalne i regulacja rynków branżowych	1	0,71

4. Inne niż wykazane w dziale 1 i 2 sprawy rozpatrywane na podstawie przepisów ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, a w tym między innymi dla wpisywania wniosków o przyznanie prawa pomocy składanych przed wpływieniem skargi

L.p.	Rodzaj sprawy	Pozostało z poprzedniego okresu	Wpłynęło	Z A Ł A T W I O N O						Pozostało na następny okres
				łącznie	Wyłączono sędziego	Oddalono wniosek o wyłączenie sędziego	Wymierzono grzywnę	Oddalono wniosek o wymierzenie grzywny	W inny sposób	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Ogółem	14	48	50			3	2	8	12
	z wniosku o przyznanie prawa pomocy	13	27	37						3
	z wniosku o wymierzenie organowi grzywny (art. 55 § 1 p.p.s.a.)	1	19	11			3	2	6	9
	z wniosku o wyłączenie sędziego	-	-							-
	inne	-	2	2					2	-

5. Terminowość załatwiania spraw

L.p.	Rodzaj sprawy	Od daty wpływu sprawy w danym lub poprzednim okresie sprawozdawczym do jej załatwienia upłynął okres							
		razem (3-9)	do 2 miesięcy	powyżej 2 miesięcy do 3 miesięcy	powyżej 3 miesięcy do 4 miesięcy	powyżej 4 miesięcy do 6 miesięcy	powyżej 6 miesięcy do 12 miesięcy	powyżej 12 miesięcy do 24 miesięcy	powyżej 24 miesięcy
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	SA	2475	484	589	327	477	548	46	3
2	SAB	134	29	45	14	27	17	2	-

6. Wpływ skarg kasacyjnych

Lp.	Rodzaj sprawy	Wpłynęło		Odrzucono skargę kasacyjną	Umorzono postępowanie kasacyjne w trybie art. 178a p.p.s.a.	Uchylono zaskarżony wyrok lub postanowienie i rozpoznano sprawę w trybie art. 179a p.p.s.a.	Przekazano do NSA
		Razem	w tym od orzeczeń wydanych w trybie art. 179a p.p.s.a.				
	1	2	3	4	5	6	7
1	SA	487		33	4		404
2	SAB	10					16
3	SO						

7. Sprawy zawieszono

		Ilość spraw, w których postępowanie sądowe zawieszono
	1	2
1	SA	15
2	SAB	-
3	SO	-

8. Wpływ i sposób załatwienia skarg na akty i czynności poszczególnych organów

Lp.	Nazwa organu	Wpływ	Załatwiono wyrokiem		% udział skarg uwzględnionych	
			Ogółem	Uwzględniono	w ogóle skarg na akty i czynności danego organu załatwionych wyrokiem	w ogóle spraw załatwionych wyrokiem
1	Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej	37	26	12	46 %	0,7 %
2.	Minister Finansów	25	24	5	21 %	0,3%
3.	Szef Krajowej Administracji Skarbowej	18	17	6	35 %	0,3 %
4	Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy	287	185	56	30 %	3,1 %
5	Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Toruniu	229	177	47	26 %	2,6 %
6	Samorządowe Kolegium Odwoławcze we Włocławku	113	74	13	18 %	0,7 %
7	terenowe organy administracji rządowej (woj. kujawsko – pomorskie)	138	62	20	32 %	1,1%
8	Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy	928	777	130	17 %	7,2 %
9	Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych	26	27	13	48 %	0,7%
10	inne organy	580	354	88	25 %	4,9 %